

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 182. — 22 ΙΟΥΝΙΟΥ 1880. — ΛΕΠΤΑ 10.

ΕΤΗΣΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Εν Ἀθήναις..... φρ. 10 —
» ταῖς ἐπαρχίαις..... » 12 —
» τῇ ἀλλοδαπῇ..... » 20 —
Ἡ συνδρομὴ εἶναι ἐτησία καὶ ἀρχεται ἀπὸ
τῆς 1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.
Εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀγγέλλεται ὅτι ὁ γνωστὸς ἐπὶ φιλοπα-
τρίᾳ καὶ ἰδομενεὺς Βιττώρης συνέταξε καὶ κατέθηκεν ἐπιστη-
μὴν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, δι' ἣς ἐγκαθίσταται γενικὸν κληρο-
νόμον τῆς μεγάλης περιουσίας τοῦ ὑπερβαίνοντος τὰς
500,000 φράγκων, τὸν Σύλλογον πρὸς διάδοσιν τῶν ἐλλή-
νικῶν γραμμάτων, κληροδοτῶν αὐμαὶ διάφορα ποσὰ εἰς φι-
λανθρωπικὰ καὶ εκπαιδευτικὰ καταστήματα.
ὑπὲρ τοῦ συλλόγου «Σωκράτους» διάφοροι προσήνεκον
τὸ ποσὸν δραχμῶν 900.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2152. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'.
Τόμος Θ'. 22 Ἰουνίου 1880. Αριθ. 234 (182). Λεπτά 20.
Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6,
4^{ον}, σ. 16. Περιεχόμενα: Πανομοιοτύπον τῆς ὑπο-
γραφῆς τοῦ Ἀνδρέου Μεταξά. — Ἀνευ οἰκογενεῶς. (Μυθι-
στορία Ε. Μαλὸ βραδευθεῖσα παρὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδη-
μίας Μεταφρ. Α. Ρ. Ραγκάδης). — Ἐν κοινῶνικὸν ζήτημα.
— Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἐπιτιμὸς πολίτης. — Ἐπιφανεῖς
ἀρρηγμένοι. — Γνωμαὶ καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς Δε-λα-
Ρουσσίου. (Μεταφρ. Γ. Ζωγίου). — Δάνειον πνεύμα.
— Ἐντυπώσεις. — Ἀληθεῖαι. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλή
καθ' ἑβδομάδα.

2153. Λόγος ἐναρκτήριος τῶν ἐξετάσεων τῆς ἐν Σόρῳ
Σχολῆς τῶν ἀπόρων παίδων, ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ Μεθοδίου Πα-
παναστασοπούλου μέλους τῆς Κοσμητείας τῆς Σχολῆς, καὶ
λογοδοσία ὑπὸ Νικολάου Παπαδάμου τοῦ ταμίου αὐτῆς. Ἐν
Ἑρμούπολει, τύποις «Προόδου», 1880, σ. 15.

2154. Βίοι παράλληλοι Πλουτάρχου. Οἱ ἐν τοῖς Γυ-
μνασίοις διδασκόμενοι. Τεύχος πρῶτον. Ἀγίος-Κλεομένης.
Μετὰ σχολίων ὑπὸ Μ. Γκιόλια, καθηγητοῦ. Ἐν Ἀθήναις,
τυπογραφεῖον «Ὁ Παλαμήδης», 1880, 8^{ον}, σ. 5 καὶ 107
δρ. 2.50.

2155. Beiträge zur Kenntniss des Vaterlandes
und der geographischen Verbreitung der Russkass-
tanie, des Nussbaums und der Buche. Von Th. von
Heldreich. Berlin 1879. σελ. 18. 8^{ον}. [Τὴν σημασίαν καὶ
τὴν σπουδαιότητα τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Χελδράιχ ἐν τῇ ἀνωτέρῳ
διατριβῇ πραγματευομένου ζητήματος «Περὶ τῆς πα-
τρίδος καὶ τῆς γεωγραφικῆς διαδόσεως τῶν
δένδρων ἰπποκαστανέας, καρυδέας καὶ δρύϊνης»
δiligenter μόνον πᾶσι πατρὶς ἡμῶν δύνανται νὰ κατανοήσωσι.
Καὶ ἡ διατριβὴ δὲ ἀποτείνεται κυρίως εἰς ἐθνολογικὸν καὶ
βοτανικὸν κύκλον.

Ὁ θετικὸς ὁρισμὸς τῆς χώρας, ἀφ' ἣς φυτὸν τι ἐξεπορεύθη
καὶ διεδόθη ἀλλαχοῦ εἴτε διὰ τοῦ ἀνθρώπου εἴτε δι' ἄλλων
μέσων εἶναι ζήτημα τοσοῦτω πολὺπλοκόν καὶ δυσεξελεγκτόν,
ὥστε θεωρεῖται ὡς ἐν τῶν δυσχερεστάτων, διότι καὶ πολλοὶ
ἡσυχολῆσαν οὐχὶ λίαν ἐπιτυχῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.
Ἡ συμβουλή λοιπὸν αὕτη τοῦ κ. Χελδράιχ φαίνεται ἡμῶν
ἀνεκτίμητος, καθόσον πιθανώτατα ὀρίζει τὴν πατρίδα τριῶν
φυτῶν καθαρῶς ἐλληνικῶν. Ἀδρομερεστάτην περιλήψιν
τοῦ περιεχομένου τοῦ φυλλαδίου καταχωρίζομεν ὡς:

Ὁ γερμανὸς Heldreich γράφει ἱστορίαν τῶν θεραπευομένων
ζῶων καὶ φυτῶν κατὰ τὴν μετάβασιν αὐτῶν εἰς τὴν Ἑλ-
λάδα, Ῥώμην καὶ λοιπὴν Εὐρώπην, ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἱπ-
ποκαστανέας ἀναφέρει ὅτι αὕτη διεδόθη ὑπὸ τῶν Τούρκων
εἰς τὴν Εὐρώπην. Τοῦτο δὲ λέγουσι καὶ ὅσοι τῶν νεωτέρων

βοτανικῶν ἐγράψαν περὶ ἱπποκαστανέας, ὡς ἐξάγεται ἐκ
τῆς τελείας ἱστορικῆς ἐπιθεωρήσεως, ἥτις προτάσσεται ἐν
ἀρχῇ τοῦ φυλλαδίου. Ἀλλ' ἡ ἰδέα αὕτη, καθ' ἣν πατρίς
τῆς ἱπποκαστανέας ἦτο ἡ βορρεῖα Ἀσία, τὸ τίβει καὶ τὰ
ἱμαλάια, ἦτο ἀπλὴ ὑπόθεσις μὴ στηριζομένη ἐπ' οὐδεμίαν
ἱστορικὴν πηγὴν, πρὸς δὲ τοῦτοις ἡγενοῦτο ὑπὸ τῶν πλεί-
στον βοτανικῶν καὶ ἡ εὐρωπαϊκὴ χώρα, ἐν ἣ ἡ ἱπποκα-
στανέα ἐφύετο αὐτοφύης.

Νεωστὶ (1875) ὁ Schiatschschiff ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὴν
ἐν Φλωρεντίᾳ σύνοδον εἶπεν αὐτῷ ὁ κ. Ὀρρανίδης ὅτι ἡ
ἱπποκαστανέα ἀπαντᾷ αὐτοφύης ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς γεο-
σύνθεσιν. Ἀλλ' ὁ κ. Ὀρρανίδης δὲν ἐδημοσίευσε τὴν ἀκριβέ-
στερον, αἱ δὲ πληροφορίες τὸν ἐστηρίξαν ἐπὶ τριῶν. Εἰς
τὸν κ. Χελδράιχ ἀπέκειτο κατὰ τὴν περιστάσιν αὐτοῦ κατὰ
τὴν βόρειον Ἑλλάδα περιεοδεῖν νὰ ἐθρῇ τὴν πατρίδα ἡ
τοῦλάχιστον τὴν χώραν, ἀφ' ἣς ἐξεπορεύθη ἡ ἱπποκαστανέα.
Καὶ ὅθ' οὐ μόνον εἶπε τὸ δένδρον κατὰ πρῶτον φυτόνον
ἐπὶ τῶν πετρωδῶν κλιτῶν τῆς φάραγγος τοῦ Χελιδονίου
ὄρους ἐν Εὐρυτανίᾳ, ἀλλὰ καὶ τὸν Μακροχωρίον, ἀλλὰ καὶ εἰς
τὰς φάραγγας τοῦ ὄρους Καλιτσόδα, εἰς τὰς φάραγγας
καὶ τὴν κοιλίαν Στέφανου τοῦ Τυμπερῆτου, ἐπὶ τοῦ ὄρους
Κούκκου καὶ ἐπὶ τῆς Οἴτης, εὐδοκίμων εἰς ὕψος 3000-4000
ποδῶν. Συμπεραίνει δὲ ὁ κ. Χελδράιχ ὅτι τὸ δένδρον φύει-
ται αὐτοφύης (ἄγριον) ἐπὶ τῶν χωρῶν τούτων, τὸ μὲν διότι
οὐδεμία παράδοσις διετηρήθη παρὰ τοῖς κατοικοῖς ὅτι με-
τεφύτευθ' ποτὲ ἐκ τῆς Ἀσίας ὑπὸ τῶν Τούρκων, τὸ δὲ,
ὅπερ καὶ σπουδαιότερον, διότι φύεται κατὰ μέγα πλῆθος
καὶ ἐπὶ χωρῶν μεμακρυσμένων καὶ ἀκατοικήτων, χωρῶν,
ἐξ ὧν σπανίως θὰ ἐπᾶντο δὲ τούρκικοι ποῦς. Γνωστὸν δὲ
ὅτι τὰς φυτείας οἱ Τούρκοι ἰδρύουσιν ἐγγύτατα τῶν πό-
λεων, ἢ ἐντὸς αὐτῶν, ἢ ἐντὸς ἀγροῦν χωρῶν, ἀφ' ὧν
σπανίως οἱ Τούρκοι ἐν Ἑλλάδι ἀπεμακρύνονται.

Τέλος οἱ κάτοικοι βεβαιοῦσιν ὅτι καὶ ἀλλὰχοῦ τῆς με-
γάλης ὁρεῖνης σειρᾶς τῆς Οἴτης καὶ τοῦ Βελουχίου φύεται
ἡ ἱπποκαστανέα. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ Hawkin φύεται καὶ ἐπὶ
τοῦ Πίνδου καὶ τοῦ Πηλίου, τὰ ὅρη δὲ ταῦτα δὲν κείνται
πολὺ μακρὰν τῆς Οἴτης, ὡς κυρίως καὶ ἀρχαῖοις τῆς
τῆς ἱπποκαστανέας ἐν Εὐρώπῃ πρέπει νὰ θεωρησώμεν τὴν
Θεσσαλίαν μετὰ τῆς Φθιώτιδος, τὴν Εὐρυτανίαν καὶ Ἡ-
πειρον. Εἶναι δὲ πολλὰ πιθανώτατα ἐνεσθῆναι ἢ ἐκ Μακεδο-
νίας καὶ Θράκης νὰ μεταφέρων αὐτὴν οἱ Βυζαντινοὶ εἰς Κων-
σταντινουπόλιν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν λοιπὴν Εὐρώπην.

Ἐν τῇ εἰς ὁ κ. Χελδράιχ πραγματεύεται ἐν συντομίᾳ καὶ
τὸ περὶ τῆς πατρίδος τῆς καρυδῆς καὶ τῆς δρύϊνης (κοινῆς
δρύϊνης) ζήτημα. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὴν πρῶτην παραδέχεται
μὲν τὴν γνώμην τῶν πλείστων βοτανικῶν, ὅτι ἡ καρυδὴ
μετενήχθη ἐκ τῆς Ἀσίας, ἀλλ' ὑποθέτει ὅτι τοῦτο ἐγένετο
ἐν χρόνοις προϊστορικοῖς, καὶ ὅτι ἡ καρυδὴ ἐκτοτε τοσοῦτον
μετουσιώθη πρὸς τὴν χώραν κατεξηγημένη, ὥστε ἔλαβε τὸν
χαρακτήρα τοῦ αὐτοφύου καὶ αὐτοχθόνου ἀπὸ τῶν ἀρ-
χαιοτάτων χρόνων, διὸ καὶ ὁ θεόφραστος ἀναφέρει ἀγρίαν
καὶ ἡμερον καρυδάν.

Περὶ δὲ τῆς δρύϊνης ἦτο γνωστὸν μέχρι τοῦδε ὅτι μεσημ-
βρινὸν ὄριον τῆς βλαστήσεως αὐτῆς ἦτο ἡ Μακεδονία, ὁ
Ὀλύμπος, τὸ Πήλιον καὶ ὁ Πίνδος ἐν τῇ ἀνατολικῇ Εὐ-
ρώπῃ. Ὁ Fraas μάλιστα εἶπε ῥητῶς ὅτι δὲν φύεται νο-
τίως τοῦ Πίνδου. Ἐν τούτοις ὁ κ. Χελδράιχ ὀδηγῶν εἰς
διηγήσεων, μετέθ' καὶ εὖρεν ἀφρόνους δόξας, ἀποτελου-
σας ἐκτεταμέναν δόξην εἰς τὴν αὐα κοιλίαν τοῦ Εὐήνου καὶ
ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους Ὄζου (δυτικῷ κλάδῳ τῆς
Οἴτης). Κατὰ τὰς πληροφορίες δὲ, αἱ συνέχευε παρὰ τῶν
νομάδων ποιμένων, διατρέχουσιν ὁδοὺς καὶ βορείωθεν τοῦ
Τυμπερῆτου, εἰς τὴν χώραν τῶν Ἀγρῶν, καὶ ἐν Ἡπείρῳ
ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ Ἀσπροποτάμου. Σ. ΜΗΛΙΑΡΗΣ.]

2156. Theodor von Heldreich: Musli-
mitza. Eine Idylle vom Korax. Mit topographischen
und philologisch-dendrologischen Bemerkungen (Se-
paratabung aus M. Deffner's Archiv für mittel- und
Neugriech. Philologie Bd. I. S. 89-103. Athen. Buch-
druckerei von André Coromilas, 1880, 15.

Ἐν Παρίσις συνέστη ἐπιτροπὴ ἐκ διαφόρων φιλελλή-
νων καὶ ἐτέρων λογίων Γάλλων, προδεδειγμένη ὑπὸ τοῦ Κ.

Em. Egger πρὸς κατασκευὴν δι' ἐράνου τῆς προτομῆς τοῦ ἀποθανόντος διασημοῦ Ἑλλήνου J. J. Coustaud-Diverger, neessee, συγγράφους πολλῶν συγγραμμάτων, ἰδίᾳ δὲ μεγάλου καὶ ἀρίστου Γαλλοελληνικοῦ λεξικοῦ, ὁπερ καὶ ἐν Ἑλλάδι κατέστησε τὸ ὄνομα αὐτοῦ γνωστότατον. Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῆς πατρίδος τοῦ Φελλετέν (διαμέρ. τῆς Creuse) παμψηφεί ἀπέδεχθη τὸν προσδιορισμὸν δημοσίας θέσεως πρὸς ἱδρύσιν τοῦ μνημείου. Πᾶσα προτροπὴ ἀπευθύνεται τῷ M. Delabrousse, trésorier, 39, rue Descartes à Paris. Τοῦ διασημοῦ γάλλου Ἑλλήνου προεχὼς θά δημοσιευθῇ βιογραφία ἐν τῇ Ἑστίᾳ.

— Ἐν τῇ ἐφεστεινῇ καλλιτεχνικῇ ἐκθέσει τῶν Παρισίων ἔλαβε τὸ μετᾶλλον τῆς τιμῆς εἰς τὸ τμήμα τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ὁ νεαρὸς ἀρχιτέκτων κ. E. Luyot διὰ τὸ ὑποβληθέν ὑπ' αὐτοῦ σχέδιον ἀνακαινίσσεως τοῦ Παρθενώου. Ὁ κ. Luyot διέτριψε καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1878 ἐν Ἀθήναις, ποιήσας μακρὰς μελέτας περὶ Παρθενώνος.

— Ἐν τῇ γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἑπιγραμῶν ὁ περὶ τὴν βυζαντινὴν νομισματολογίαν ἐντρίβετατος, κ. Σχλουμβέργκερ ἀνέγνω ἐσχάτως διατριβὴν περὶ δύο Νορμανδῶν ὀπλαρχηγῶν, de Herge καὶ de Roussel de Bailleul οἵτινες, ὡς προϊστάμενοι τῶν ταγμάτων τῆς ἐν Βυζαντίῳ αυτοκρατορικῆς φρουρᾶς, διεδραμάτισαν ἔξωχον ρόλον ἐν τῇ βυζαντινῇ ἱστορίᾳ τοῦ ἐνδεκάτου αἰῶνος, ἤσαντο δὲ μέγα κλέος μαχόμενοι κατὰ τὸν Σαρακηνόν. Ἐτερος Γάλλος λόγιος, ὁ κ. Digard, παρασκευάζει τὴν ἐκδοσὶν τῶν «Ἀπομνημονίων τοῦ ἐκ Κερκύρας Νικάνδρου, ὅστις ἤκμασε κατὰ τὸν 16 αἰῶνα, περιηγήθη δὲ τὴν Ἑσπερίαν ὡς διπλωματικός ἀκόλουθος τοῦ κόμητος Ραδενστάιν, πρεσβευτοῦ τοῦ Καρόλου Ε'. Περὶ τοῦ Νικάνδρου πολλὰ ἔγραψε καὶ ὁ ἀσίδιμος Μουστοζόυδης.

— Μεταξὺ τῶν φοιτητῶν τῆς ἱατρικῆς σχολῆς τοῦ ἐν Μοντεπλιέ πανεπιστημίου συγκαταλέγονται καὶ δύο κυρίαι, μία Ρωσὶς καὶ μία Ρωμύνα. Ἐν τῷ αὐτῷ πανεπιστημίῳ σπουδάζει φυσιολογικῶς ἐπιστήμιας δεκαοκταετής Ρωσὶς. Ἐσχάτως δὲ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Λονδίνου ὑπέστησαν μετ' ἐπιτυχίας τὰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις αὐτῶν εἰκοσιενέα κυρίαι.

— Ὁ περίωνμος ἐν Βερολίῳ καθηγητὴς τῆς γεωγραφίας καὶ χαρτογράφος Κίσεπερ παρεσκεύασεν ἐντὸς δύο ἡμερῶν, κατ' αἰτήσιν τοῦ πρίγκιπος Χοενλόε, γεωγραφικὸν πλάνηα Θεσσαλίας καὶ Ἡπείρου, ἐν ᾧ σημειοῦνται τὰ μέγιστα τοῦδε προταθέντα διάφορα ὁροθετικά διαγράμματα. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ χάρτου τούτου ὥρισεν ἡ συνδιάσκεψις τὴν γενικὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν.

— Ἐν Βερολίῳ ἀπεβίωσε πρὸ ἡμερῶν ὁ ἀρχιτέκτων καὶ καθηγητὴς Στράν, ὁ ἀνακαλύψας τὸ Διογυσιακὸν θέατρον. Ἀπὸ τῆς 1. ἰουνίου ἤρξατο ἐκδιδομένον ἐν Κερκύρᾳ ὑπὸ τοῦ δικηγόρου κ. I. M. Ρέσσου περιοδικὸν φιλολογικὸν-επιστημονικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον Ἀμφοτέρωθεν. Ἐκδιδοται κατὰ μῆνα ἐξ ὀκτώ σελίδων. Ἡ ὅλη τοῦ πρώτου φυλλαδίου εἶνε καθαρὸς νομικὸς.

— Ὁ ἐν Ζακύνθῳ δικηγόρος κ. Α. Σωμερίτης ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσὶν μελέτης αὐτοῦ «Ἐπὶ τῶν μεταρρυθμιστικῶν διατάξεων τῆς πολιτικῆς δικονομίας». Ὑπὸ τοῦ κ. E. E. Στεφάνου ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις νέα ἐφημερίς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ». Ἐκδίδεται ἀπ᾽ αὐτῆς ἐβδομάδος εἰς μέγα σχῆμα καὶ περιέχει ποιικίλην πολιτικὴν καὶ φιλολογικὴν ὕλην.

— Ἐξεδόθησαν ἐσχάτως ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αἱ ἐξῆς νέαι ἐφημερίδες: Οἱ Ἐλευθεροί (ἐν Ζακύνθῳ), ὁ Ἀλφειὸς (ἐν Πύργῳ) καὶ ἡ Νανὰ (ἐν Σύρῳ) καὶ ἡ Ἀετὶς (ἐν Πάτραις). Ἡ τελευταία ἔχει ὁρθογραφικὸν χαρακτῆρα. — Magazin für die Literatur des Auslandes (Ἀποθήκη τῆς ἀλλοδαπῆς φιλολογίας).

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ διδασκτοῦ κ. E. Engel ἐν Βερολίῳ περιοδικὸν τοῦτο εἶνε σπουδαιότατον καθ' αὐτὸ καὶ ἰδίᾳ καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα, διότι, συμφώνως πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἱδρύσεώς του, πραγματεύεται καὶ ἐκδοτικὰ καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας καὶ νέας ἑλληνικῆς φιλολογίας, καὶ ἀριθμεῖ μετὰ τῶν συντακτῶν του τοὺς ἐπισημοτέρους τῶν Γερμανῶν φιλόλογων. Ἐκδίδεται δὲ καθ' ἑβδομάδα εἰς φυλλάδιον ἐκ 16 σελίδων εἰς 4^{ον} καὶ τιμᾶται 4 μάρκας κατὰ τριμηνίαν.

L'UNIVERS ILLUSTRÉ.

Εἰκονογραφικὴ ἐφημερίς ἐκδιδομένη κατὰ ἀνάστητον ἐν Παρίσι, εἰς μέγα ἴαν, ἐκ σελ. 16. Ἐτησίαν συνδρομὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα φρ. 25.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[19 ἰουνίου (Πέμπτη) 1880.]

Ὑπὸ τῆς ἐν Βερολίῳ συνδιάσκεψιν τῶν Δυνάμεων ἡ γραμμὴ τῶν νέων ἑλληνοτουρκικῶν συνόρων ἐκανονίσθη ὁμοθυμῶς κατὰ τὴν ἀγγλογαλλικὴν πρότασιν ὡς ἐπεται: Ἡ γραμμὴ ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς τοῦ δεξιῦ βραχίονος τοῦ Καλαμά, ἀνέρχεται τὸν βορρὴν τοῦ ποταμοῦ τούτου μέχρι Πογγονίας, ἐκείθεν δὲ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους τοῦ Ζαγορίου· παρακολουθοῦσα δὲ τὴν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὁδῶν ἐπὶ τοῦ ὄρους τούτου καὶ εἰς τὴν τοῦ Μιτσακίου γραμμῆς ἐκείθεν πρὸς τὸ Παλαιόβουν, οὗτος παρακολουθεῖ τὴν κορυφὴν, εἰς τὸν ὄρους Ζυγοῦ. Ἀπὸ τοῦ ὄρους τούτου διὰ τῆς κορυφῆς τῶν Χασιῶν, τῶν Καμβουνίων, τοῦ ὄρους Τσάπκα, τοῦ ὄρους Δημητρίου καὶ τοῦ ἁγίου Ἡλίας, (Ὁλύμπου) ἐξικνεῖται εἰς τὸ Αἰγαῖον βορείω-τερον τοῦ Πλαταμῶνος. Οὕτως ἐντὸς τῆς καθοριζομένης τῇ Ἑλλάδι χώρας περιλαμβάνονται Ἰωάννινα, Μέτσοβον, μέρος τῶν χωρίων τοῦ Ζαγορίου καὶ Πρέβεζα ἐν Ἡπείρῳ, ἐν δὲ Θεσσαλίᾳ, Ἀρίσσα, Τρίκαλα, Τύρνοβον καὶ Βώλος. Ἡ συνδιάσκεψις μετὰ τὴν ἀπόφασιν περὶ τῆς γραμμῆς ἐπέληθη ἄλλων ζητημάτων, σχετιζομένων πρὸς τὴν προαφῆσιν τῆς νέας χώρας εἰς τὸ ἑλληνικὸν κράτος. — Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἡμῶν κατὰ τὴν ἐν Παρίσις διατριβὴν αὐτοῦ παρεκάλει τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν τῆς Γαλλίας κ. Φάρ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα μετάβασιν ἀντιπληρωτῶν ἀξιωματικῶν πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ ἡμῶν. Ὁ κ. Φάρ ἀδείει τὸν πρέδρου τῆς δημοκρατίας κ. Γρεβὺ ὑπέδειξεν ἤδη τοὺς ἀξιωματικούς τοὺς μέλλοντας νὰ ἐλθωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. — Ἐντολὴ τῆς Α. Μ. τῆς βασιλείας τελεῖται δις τῆς ἐβδομάδος, Κυριακῇ καὶ Πέμπτῃ, λειτουργία ἐν τῷ ἀνακτορικῷ ναῷ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς αυτοκρατορίας τῆς Ρωσσίας ἐπὶ τεσσαρόκοντα ἡμέρας. Συναστῶνται δύο νέα τάγματα πεζικοῦ ἀπὸ στρατιωτῶν καὶ ὁπλιωμάτων ἀντικεινῶς εἰς τοὺς ὑπεραριθμοῦν. — Ἀνεστηθῇ ἡ καταργηθεῖσα σχολὴ τῶν ναυκλαστῶν, διετάχθη δὲ καὶ ἡ παρασκευὴ τῶν ναυκλαστῶν ἀνά τῶν. — Ὁ εἰς Κωνσταντινούπολιν διευθυνόμενος πρέσβης τῆς Ἰταλίας κόμης Κόρνης κατὰ τὴν εἰς Πειραιᾶ προσέγγισιν αὐτοῦ ἀνῆλθεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἐπεσκέψατο τὸν ἀρχιεπίσκοπον, μετ' ὃ κατελθὼν ἀμέσως εἰς Πειραιᾶ, ἐξῆλτο κολούθησε τὸ εἰς Κωνσταντινούπολιν ταξιδίον του. — Ἐκ Γαλλίας ἐκοιμήθησαν ἐνταῦθα φράγκα 1,800,000 εἰς κερμάρια ἀνταλλαγέντα διὰ χρυσοῦ κατὰ τὴν περὶ τούτου ῥήτραν τῆς νομισματικῆς συμβάσεως. — Βεβαίονται οὖν ἡ ἀποθήκασις τῆς Κωπαίδος παρεχωρήθη εἰς ἑταιρίαν γαλλικὴν καὶ ἑλληνικὴν ἀντιπροσωπευομένην ὁπὸ τοῦ κ. I. Βούρου. — Ἡ βιβλιοθήκη τῆς βουλῆς ἔλαβε κατ' αὐτὴν νέας δωρεάς: τὸ προεδρεῖον τοῦ ἰταλικοῦ κοινοβουλίου ἀπέστειλε τὴν συνέχειαν τῶν πρακτικῶν αὐτοῦ εἰς τόμους 25. Ἡ ἀμερικανικὴ κυβερνήτης ἐπέστειλε τὴν συνέχειαν τῶν ἐπισήμων δημοσιευμάτων αὐτῆς εἰς 4 κιβώτια. — Ἀπεβίωσαν ἐνταῦθα ὁ Νικόλαος Λύσιππος, ἀξιωματικὸς ἐυταίς δευτοῦ τοῦ μηχανικοῦ. — Δύο κρούσματα διφθερίτιδος ἐσημειώθησαν ἐν Ἀθήναις. — Ὑπερμετρίαις ἐδηλητηρίσθη ἕνεκα λόγων ἑρωτικῶν. — Ἀπενεμήθη τὸ παράσημον τοῦ Σωτήρος εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτὴν τῶν «Ἡμερησίων Νέων». — Ἀφθονοὶ εἶνε ἡ συγκομιδὴ τῶν σιτηρῶν εἰς πολλὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους, διὰ τοῦτο αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ἐξέπεσαν. Καὶ ἡ τῶν οἴνων δὲ συγκομιδὴ προμηθεύεται ἱκανῶς καλῇ. — Εἰς τὰς ἀμπέλους ἐν Ὄρῳ ἀνεφάνη πληθὺς καμπῶν ἐπιφερούσων πολλὰς ζημίας εἰς τὰ κλήματα. — Δυνάμει τοῦ τελευταίου περὶ παιγνισμάτων νόμου, ἡ ἀτυνομία ἐνήργησε κατὰσχέσιν παιγνιστῶν ἐν Πειραιᾷ. — Ὁ κ. Α. Ἀρκασιανὸς ἐζήτησε τὴν παραχώρησιν τῆς ἀποξηράνσεως τῶν ἐν Φαλήρῳ ἑλῶν. — Ἐν τῷ κακουργιστικῷ Σύρῳ ἐξεδικασθῇ ἐσχάτως σπουδασιώτατη δίκη. Τέσσαρα ἄτομα κατηγοροῦντο ὅτι ἀπὸ κοινοῦ συνεννοηθέντα προσέκαλεσαν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν τὸν δημόσιον εἰσπράκτορα Λαυρίου καὶ ἐδολοφύνησαν αὐτὸν ὅπως τῷ ἀφαίρεσιν ὅσα ἐκράτει χρήματα. Οἱ ἔνοχοι πεισθέντες περὶ τῆς πλήρους ἐνοχῆς τῶν κατηγορουμένων κατεδικάσαν τρεῖς μὲν ἐξ αὐτῶν εἰς θάνατον, τὸν δὲ τέτατον εἰς ἐξάμηνον φυλάκισιν. — Ἡ κυβερνήτης πρὸς ἐμφύχωσιν τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας ἀπεφάσισεν, ἵνα ὁ διπυρρὴς ἄρτος, πᾶ βαμδεκκρὰ ὑφάσματα ὡς καὶ πᾶν ἄλλο ὕλινον παραχόμενον ἐν τῷ τόπῳ καὶ χρῆσιμον τῷ στρατῷ προτιμηθῶσι τῶν ξένων.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ											
19 Ἰουνίου 1880					19 Ἰουνίου 1880						
Δάνεια τῆς κυβερνήσεως			Ὁμολογ. ἐκδοθέντα	Ὁμολ. ἐν κυκλοφορίᾳ	Ἐποχὴ πληρωμῆς τοκομεριδίων	Ἐποχὴ πληρωμῆς	Ἐπιδόσ.	Τιμὴ ἀναλ. πρὸς μισθ.	Τιμὴ πρὸς μισθ.		
25 ἑκατ. φράγ. * 8 0/0	πληρ. ἐν Ἑλ.	59,799	80,654	15 Ἀπρ.	15 Ὀκτωβ.	15 Μαρτ.	15 Σεπτ.	22.40	224.—	280	δρ. 295 1/2
25 " " 9 0/0	λαδ. καὶ ἑλ.	40,201		15 " 15 "	15 " 15 "	15 " 15 "	15 " 15 "	25.20	224.—	280	" 306
26 " " "	ἑλ.	52,000		15 Ἰουν.	15 Δεκτ.	15 Μαΐου	15 Νοεμ.	33.60	453.60	560	φρ. 436
4 " " "	πληρ. ἐν Ἑλ.	16,000		15 Ἀπρ.	15 Ὀκτωβ.	15 Μαρτ.	15 Σεπτ.	22.40	252.—	280	δρ. 291
6 " δρασ. (μετ' ἄμ.)	Ἑλλάδι μόνον.	60,000		31 Δεκτ.	31 Δεκτ.	10 Ὀκτωβ.	10 Ὀκτωβ.	6.—	100.—	100	" 110
10 " φράγ. . . .	πληρ. ἐν Ἑλ.	29,772	29,268	15 Ἰουν.	15 Δεκτ.	15 Μαΐου	15 Νοεμ.	16.80	197.50	250	φρ. 217 1/2
60 " φράγ. . . .	πληρ. ἐν Ἑλ.	120,000	80,000	20 Ἰαν.	20 Ἀπρ.	20 Δεκ.	20 Μαρτ.	30.—	392 1/2	500	φρ. 441
20 Ἰουλ.	20 Ὀκτωβ.			20 Ἰαν.	20 Ἀπρ.	20 Δεκ.	20 Μαρτ.				
Πιστωτικὰ καταστήματα Ἑταιρίαι			Μετοχικὸν κεφάλαιον	Κεφάλαιον πρὸς μαζίν	Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον	Ἐποχὴ πληρωμῆς μισθίου	Τελουτ. μίσση	Τιμὴ πρὸς μισθ.	Τιμὴ πρὸς μισθ.		
Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	18,000,000	Ὀλὲκτρον	12,630,000	15 Ἰαν.	15 Ἰουλ.	124.—	1,000	8,535	8,535		
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	14,000,000	Ὀλὲκτρον	9,800,000	15 " 15 "	15 " 15 "	8.—	175	181	181		
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πιστώσεως	15,000,000	Ὀλὲκτρον	88,810	20 " 20 "	20 " 20 "	4.75	100	123	123		
Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία ὁ " Ἀρχαῖος "	15,000,000	φρ. 3,250,000	φρ. 3,250,000	1 Μαρτίου	1 Μαρτίου	9.80	φρ. 100	70	70		
" " ὁ " Φοινῆς "	3,000,000	300,000	500,000	30 Ἰανουαρίου	30 Ἰανουαρίου	16.—	100	155	155		
" " ὁ " Ἀγύρας "	1,400,000	280,000	109,310	25 " 25 "	25 " 25 "	8.10	100	55	55		
Ναυτικὴ Τράπεζα ὁ " Ἀλκυόν "	2,000,000	527,200	42,294	20 Ἀπριλίου	20 Ἀπριλίου	16.66	200	180	180		
Ἑταιρία τῶν Μεταλλουργιῶν τοῦ Λαυρίου.	20,000,000	14,000,000	—	1 Φεβρουαρίου	1 Φεβρουαρίου	4.50	140	100 1/2	100 1/2		
Συνολὰ ἀγγραμὰτα					Νομίσματα						
Λογισμὸν ἑθν. τραπεζῆς 3 μην. ἑμ. 3 μην. 28.50—60					Παρατηρήσεις						
Γαλλ. ἑθν. τραπεζ. ὅπως δρ. 1.15 — ἑμ. 3 μην. δρ. 113.					Εἰκοσάφρακτον δρασ. 22.65						
					Λίρα Σερβικὴ 28.30						
					Λίρα Ὀθωμανικὴ 25.80						
					Αὐστριακὸν Φλορίν 13.80						
					Ἀργυρὸν δρασ. 5.60						
					Ἀργυρὸν φράγ. 1.15						
ΕΠΑΡΧΙΩΝ					BIENNIES 24 ἰουνίου						
Πατρῶν - Λονδ. 3 μην. (18 ἰουνίου) ἑμ. 28.80-60.					Λον. αἱ 10λ. σ. 3 μην. φρ. 117.25						
Κωνσ. - Λονδ. 3 μην. (17 ") ἑμ. 28.55-65.					Πατρ. τὰ 100 φρ. 46.30						
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ (18 ἰουνίου)					Εἰκοσάφρακτον 9.33						
Διημέροισι Εὐρωπ. Τουρκίας φρ. 36					Ἀργυρὸν φρ. 100						
Ἑλληνικὸν δάνειον τὸν 9 Ὀκτ. " 270					ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ 25 ἰουνίου						
Ἑλ. ὀμ. 9 0/0 " 261					Λον. αἱ 10λ. σ. 3 μην. φρ. 117.25						
Ἑταιρία Μεταλλ. Λαυρίου. " 87					Πατρ. τὰ 100 φρ. 46.25						
Λονδίνου 3 μην. " 110 1/4 - 110 17/40					Εἰκοσάφρακτον 9.33						
Παρίσιος 3 " " φρ. 22 85 - 22 92 1/2					Ἀργυρὸν φρ. 100						
Λίρα Ἀγγλικὴ " " φρ. 110 8/40					ΠΑΡΙΣΙΩΝ (25 ἰουνίου)						
Εἰκοσάφρακτον " " φρ. 87 38/40					Λονδίνου διαφρ. ἐν 5 ^{ον} (κ. 2 1/2) φρ. 25.24 1/2 - 25.31 1/2						
					Χρυσὸς 1000/1000 τὸ λ. 3.437.4 - ὁ ὑπερπλεονεξ. 0/00						
					Ἀργυρ. " " τὸ λ. 218.89 ὑποτμ. 125 - 127. 0/00						
					ΤΟΚΟΣ ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΕΩΣ						
					Ἀπριλίου 3 0/0						
					Μαΐου 4 0/0						
					Ἰουνίου 4 0/0						
					Ἰουλίου 4 0/0						
					Ἀυγ. 4 0/0						
					Ἑλλάδος (ἑθνικ. τραπεζ.) 7 0/0						
					Λονδίνου 2 1/2						
					Μαδρίτης 6 0/0						
					Παρίσιος 2 1/2						
					Πετρούπολης 6 0/0						
					Ρώμης 4 0/0						

Ἀλληλογραφία τῆς Ἑστίας.

Καν. Ε. Σ. Σ. Μουνοχίαν. Σὺς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Δ. Ν. Κωνσταντινούπολιν. Πασὼν ὠραίοτατον θεωροῦμεν τὴν πέρυσιν ἐκδοθεῖσαν

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΠΑΙΓΝΙΑ

Ἐκ πολλῶν ἀριθμῶν (ὁσωνδήποτε) κατ' ἀριθμητικὴν τάξιν τεθειμένων κυκλικῶς καὶ ἀπὸ τῆς μονάδος ἀρχομένων, νὰ εὕρῃ τις ἀριθμὸν παρ' ἄλλου διανοθῆντα.

Ἔστωσαν οἱ ἀριθμοὶ 1 μέχρι 12, οὓς θέτομεν ὥς κατωτέρω:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν διανοεῖται ὁ Α ἕνα, τὸν 5 λ. χ. Λέγομεν τῷ Α νὰ μᾶς ὑποδείξῃ ἕνα ἄλλον ἀριθμὸν. Μᾶς ὑποδεικνύει λ. χ. τὸν 9. Εἰς τὸν ὑποδειχθέντα ἀριθμὸν (9) προσθέτομεν τὸν μέγιστον τῶν ἐν τῷ κύκλῳ ἀριθμῶν, τὸν 12, καὶ ἔχομεν $9+12=21$. Λέγομεν τῷ Α νὰ ἀρχίσῃ ν' ἀριθμῇ ἀπὸ τοῦ ὑποδειχθέντος ἀριθμοῦ (9) ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν τοῦ κύκλου, ἀντιστρόφως ὅμως: τῆς τάξεως αὐτῶν, καὶ μετρῶν ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ, ὃν διανοήθη (5), συμπεριλαμβανομένου, μέχρι τοῦ παρ' ἡμῶν εὑρεθέντος ἀθροίσματος, ἥτοι μέχρι 21. Ὁ ἀριθμὸς εἰς ὃν θά σταματήσῃ δὲ (5) ἔσται ὁ ὑπ' αὐτοῦ διανοηθεὶς. Τῷ ὄντι. Ἀρχίζων ἀπὸ τοῦ 9 καὶ προχωρῶν ἀντιστρόφως (πρὸς τὸ 8, 7, 6 κλπ.) λέγει: 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21. Ὁ ἀντιστοιχὸς ἀριθμὸς τοῦ 21 εἰς ὃν ἔσταμάτησεν εἶνε 5, ἥτοι ὁ διανοηθεὶς ἀριθμὸς.

Σημείωσις. Ὅπως καταστῇ δυσκολώτερον πρὸς κατανόησιν τοῦ τοῦ παίγνιον τοῦτο, ἀντὶ νὰ ληφθῇ ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς λαμβάνεται τὸ διπλάσιον ἢ ἄλλο πολλαπλάσιον αὐτοῦ. Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω παραδείγματος ἀντὶ νὰ ληφθῇ τὸ 12 λαμβάνεται τὸ 24 λ. χ. $9+24=33$. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ διανοηθεὶς ἕνα ἀριθμὸν 0' ἀριθμῆσθαι 33 καὶ σὺχ' 21. Πλὴν τοῦτου δύναται τις νὰ εἴπῃ εἰς τὸν διανοθῆντα ἀριθμὸν τινα νὰ μὴ ἀρχίσῃ ν' ἀριθμῆσθαι ἀπὸ τοῦ ὑποδειχθέντος ἀριθμοῦ (τοῦ 9) ἀλλ' ἀπὸ ἄλλου τοῦ 11 λ. χ. Τότε ὅμως ἀντὶ νὰ ἀριθμῆσθαι 21 0' ἀριθμῆσθαι 23 ἥτοι $(9+21)+2$ [διὰ τὸ 11 καὶ 10] = 23.

Ἀντὶ ἀριθμῶν δύναται τις νὰ μεταχειρισθῇ καὶ παιγνίδιχαρτα, ἅτινα δύναται νὰ θέσῃ καὶ ἀνεστραμμένα, ὅταν γνωρίζῃ τὴν κατάταξιν αὐτῶν. Τοῦτο μεγάλως αὐξάνει τὴν τέρψιν τοῦ παιγνίου τοῦτου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 16 Ἰουλίου 1880, ὁ Κ. Τ. Σ. Ν. 1161.

Σχηματίσων κυδόμενον ἐκ τεσσάρων λέξεων, ἐν αἷς γ' ἀναγινώσκειται καὶ ἡ λέξις ὁ ρυθμὸς. Ἐν Πάτραις, τῇ 10 Ἰουνίου 1880. 1162.

Σύγκειμ' ἐκ μερῶν ἐννέα, ὧν τὸ πρῶτον καὶ ὁ Πλάτων Ἀνενώρξεν ὥς πρῶτον, τὰ σοφώτατα συντάττων. Τὸ δὲ δευτέρον μου ὅταν μετὰ τοῦτου συνδυάσῃς, Στεναγρῶν, ὃ ἀναγινώσται, παραχρῆμα θὰ ἐκφράσῃς. Τὰ ἐπίλοιπα δ' ἐπὶ μου ὅταν μέρη συμπεριφέρῃς, Τ' ἀριστον τῶν ἐπιθέτων τοῦ ἀνθρώπου τότε ἐκφράσεις. Κι' ἂν τὰ πέντ' ἐκ τούτων μόνον τελευταῖα ἐκφωνήσῃς, Εἰς τὴν θάλασσαν πολλάκις ἐμπορεῖς νὰ μ' ἀπαντήσῃς. Ἄν δὲ πάντα μου συνάψῃς κ' ἐκφωνήσῃς τὰ ἐννέα, Τὼν κακίστων ἐπιθέτων ἐκφωνεῖς τὸν βασιλέα. 1163.

Τὸ ἄθροισμα δύο ἀριθμῶν, ὧν ἕκαστος σύγκειται ἐκ τεσσάρων ψηφίων, εἶνε ἴσον μετ' 13332. Τὰ ψηφία τῶν δύο τούτων ἀριθμῶν εἶνε τὰ αὐτὰ, οὐχὶ ὅμως τεθειμένα καθ' ὁμοίαν θέσιν, σχηματίζουσι δὲ ἀριθμητικὴν πρόβον ἄλλὰ κατ' ἀντιστρόφον θέσιν. Ἡ ἀριθμητικὴ διάφορα εἶνε 2. Ποιοὶ εἶνε οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι;

Ἐν Πειραιὶ τῇ 12 Ἰουνίου 1880. Εἰς ἀξιωματικὸς τοῦ Β. Ναυτικοῦ. 1164.

En langage logographique, Combien font cent cinquante, et puis rien, et puis six? Certes! qui sait l'arithmétique Ne doit pas rester indécis; Le cas n'est pas problématique, Mais pourtant ce seul numérique.

Ne s'agit pas pour savoir qui je suis.

Ajoutez donc à ce calcul magique

Le caractère alphabétique

Qu'on trouve entre l'R et le T;

C'est l'S, oui, la place l'indique.

Eh bien! dites-le moi, qu'en est-il résulté?

ΛΥΣΕΙΣ

1153.

Léonidas.

1154.

Ὁ πατὴρ εἶνε 38 ἐτῶν, ὁ υἱὸς 12 καὶ ἡ θυγάτηρ 4 ($12^2=144$, $144+38^2$).

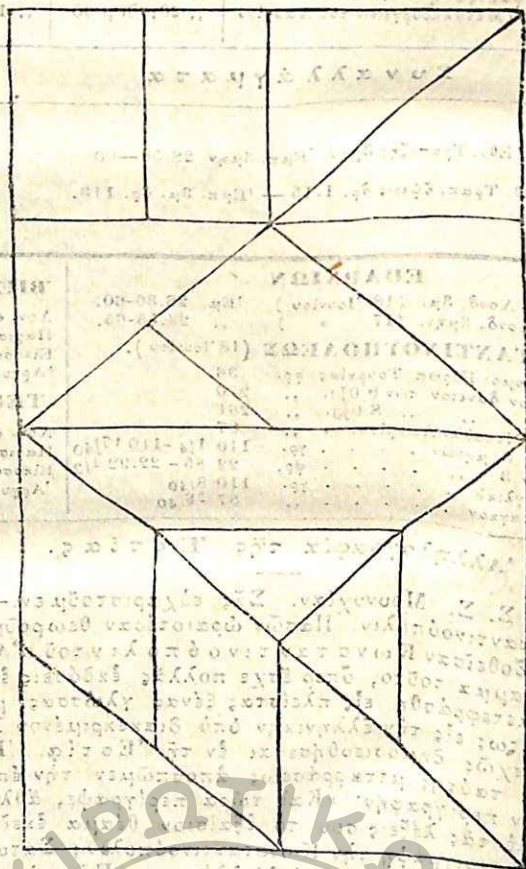
1155.

ρ.

1156.

Π	Ν	Υ	Ξ
Ν	Ω	Δ	Η
Υ	Δ	Ω	Ρ
Ξ	Η	Ρ	Α

1157.

1158.

Εἶνε πάντοτε χρησίμου νὰ λαμβάνῃ τις μάθημα, ἔστω καὶ παρ' ἐχθροῦ· ἀλλ' εἶνε πολλάκις ἐπικίνδυνον νὰ διδῇ τις μάθημα, ἔστω καὶ εἰς φίλον.

1159.

T A L M A
A M O U R
L O I R E
M U R E T
A R E T E
1160.

Bonne entreprise fait bon entreprendre.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ.

Ὁ κόσμος εἶναι τρελλὸς ἐν γένει.

Ὅστις δὲν θέλει τρελλοὺς νὰ βλέπῃ,

πρέπει εἰς τὸν οἶκον κλειστός νὰ μένῃ,

καὶ τὸν καθρέπτην νὰ θραύσῃ πρέπει.

Ἐν Βερολίνῳ.

** p.